Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: W och V

Svarande: X

Tolkningsfråga

Vilken medlemsstats domstolar, det vill säga Republiken Litauens eller Konungariket Nederländernas, har – enligt artiklarna 8–14 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ([1]) av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 – behörighet att med avseende på minderårige V, som har hemvist i Konungariket Nederländerna pröva ansökan om ändring av vistelseort, av storleken av underhållet till barnet och av villkoren för umgänget med honom?

([1]) EUT L 338, 2003, s. 1.

Överklagande ingett den 22 september 2015 av Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 15 juli 2015 i mål T-24/13, Cactus S.A. mot Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och modeller)

(Mål C-501/15 P)

(2015/C 414/22)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Kontoret för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken och mönster) (ombud: A. Folliard-Monguiral)

Övrig part i målet: Cactus S.A.

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— bifalla överklagandet,

— upphäva den överklagade domen, och

— förplikta Cactus S.A. att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Enligt ”IP Translator”-domen kan angivandet av en klassrubrik täcka alla de varor och tjänster som anges i den alfabetiska förteckningen för klassen. Detta kan emellertid inte innebära att angivandet kan anses innebära en ansökan för samtliga varor och tjänster i en viss klass. Tribunalen gjorde en felaktig tillämpning av ”IP Translator”-domen och åsidosatte artikel 28 i förordning nr 207/2009 ([1]) och regel 2 i förordning nr 2868/95 genom att anse att klassrubriken för klass 35 kan anses täcka alla tjänster i den klassen. Eftersom varken detaljförsäljningstjänster som sådana eller tjänsterna ”detaljförsäljning av naturliga plantor och blommor, fröer; färska frukter och grönsaker” återfinns i den alfabetiska förteckningen för klass 35, är de äldre gemenskapsvarumärkena inte skyddade vad avser dessa tjänster. Kravet på att ange de varor eller varuslag som detaljförsäljningstjänsterna avser, vilket gäller för alla varumärken inklusive dem som blivit föremål för en ansökan före ”Praktiker”-domen, utgör vidare hinder mot tribunalens slutsats att det abstrakta angivandet av klassrubriken för klass 35 avser detaljförsäljningstjänster avseende alla möjliga varor.

Bedömningen att blotta användningen av den stiliserade kaktusen inte påverkar särskiljningsförmågan hos det äldre figurmärket, i den mening som avses i artikel 15.1 a i förordning nr 207/2009, är felaktig i fyra avseenden. I och med att tribunalen gjorde sin bedömning endast på grundval av den semantiska överensstämmelsen mellan logotypen och ordelementet, underlät tribunalen att pröva i vilken utsträckning som ordelementet Cactus hade särskiljningsförmåga och av betydelse för det äldre sammansatta varumärket. Tribunalen underlät att beakta de visuella och (möjliga) fonetiska skillnaderna mellan logotypen och det sammansatta varumärket, och tribunalen gjorde därmed fel då den till grund för sin bedömning lade den omständigheten att allmänheten i Luxemburg sedan tidigare haft kännedom om det äldre sammansatta varumärket, och tribunalen underlät därvid att beakta hur allmänheten i Europa som helhet uppfattar märket.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer de Terrassa (Spanien) den 23 september 2015 – Ramón Margarit Panicello mot Pilar Hernández Martínez

(Mål C-503/15)

(2015/C 414/23)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Secretario Judicial del Juzgado de Violencia sobre la Mujer de Terrassa

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: Ramón Margarit Panicello

Svarande: Pilar Hernández Martínez

1) Utgör artikel 47 i Europeiska unionens stadga ([1]) om de grundläggande rättigheterna hinder för artiklarna 34, 35, 207.2, 207.3 och 207.4 i lag 1/2000, vilka innehåller bestämmelser om det administrativa förfarande varigenom advokater och sakförare kan få sina arvodesanspråk fastställda och exigibla (jura de cuentas), mot bakgrund av att de förhindrar möjligheten till domstolsprövning? Om frågan ska besvaras jakande:

   Är en domstolstjänsteman (Secretario Judicial) inom ramen för det förfarande som föreskrivs i artiklarna 34 och 35 i lag 1/2000 en ”domstol” i den mening som avses i artikel 267 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt?

2) Utgör artiklarna 6.1 och 7.2 i direktiv [93/13/EEG ([2])] och artiklarna 6.1.d, 11 och 12 i direktiv 2005/29/EG ([3]) hinder för artiklarna 34 och 35 i lag 1/2000, mot bakgrund av att dessa förhindrar en prövning ex officio av eventuella oskäliga avtalsvillkor eller otillbörliga affärsmetoder i de avtal som ingåtts mellan advokater och fysiska personer som handlar för ändamål som faller utanför sin näring eller sitt yrke?